

jeg forstå på kulturministerens mange udtalelser, at forsøgsperioden vil blive stoppet trekvart år før dens udløb.

Idrætspolitisk Idéprogram er en succes, der har støttet mange initiativer, som fremmer skolebørns fysiske udfoldelsesmuligheder, og der er givet bevillinger til projekter med idræt for skolebørn i timerne lige efter skoletid. Disse sidste initiativer må jo både undervisningsministeren og kulturministeren være stolte af og bakke op. De har i hvert fald ved tidligere lejligheder givet udtryk for, at de havde tanker om at ville lave særlige initiativer på disse områder.

Vi har kunnet læse om projekter, der handler om friluftsliv for foreningsløse unge, projekter, som henvender sig til unge, der ikke tiltrækkes af de etablerede foreningstilbud, hvor man brugte naturens mange muligheder for fysisk aktivitet, projekter, som senere kunne videreføres i foreningsregi. Der har været givet støtte til en række forsøgsprojekter med idræt for flygtninge og indvandrere og idrætssvage grupper.

Kulturministerens beslutning om at slutte før tiden får også karaktergivning – når vi nu taler om dét i disse tider – og i DGI's blad, Ungdom og Idræt, skriver de, at det er godt for de såkaldte normale, ressourcestærke danskere, men skidt for de skæve eksistenser.

Det fremgår af bemærkningerne til beslutningsforslaget, at idrætsorganisationerne har været særdeles tilbageholdende med at gå ind i dette arbejde på en forpligtende måde. Men jeg kan da glæde mig over, at der nu, hvor forsøgsperioden er gået ind i sit tredje år, er kommet nogle andre positive udsagn, og her vil jeg gerne citere et af de tre store idrætsforbunds nye formand, Peder Bisgaard, Dansk Firma-idrætsforbund, som for nylig skrev: Jeg må indrømme, at jeg har fået et noget mere positivt syn på programets idégrundlag.

Socialdemokratiet ønsker forsøgsperioden videreført til udgangen af indeværende år med et evalueringsarbejde, der sikrer, at alle dele af idrætsverdenen får muligheder for at anvende de indhøstede erfaringer fra disse projekter.

Nu vil ministeren selvfølgelig påstå, at der under alle omstændigheder vil foregå et evalueringsarbejde, og at evalueringerne vil kunne anvendes. Men jeg vil nok sige, at det bliver et amputeret projekt, når det lige pludselig stoppes, og dermed må jeg også mene, at afrapporteringen bliver lidt amputeret. Vi ser gerne, at resultaterne af evalueringen bliver brugt til at se på

hele det frivillige foreningsarbejde og dets vilkår i Danmark.

Ministeren har luftet nye tiltag på foreningsområdet, der tilsyneladende alene skal gælde inden for idrætsverdenen. I Socialdemokratiet deltager vi gerne i drøftelser om bedre vilkår for foreningslivet, men vi deltager ikke i hovsaløsninger. Vi anser det sociale samvær, der foregår i foreningerne, for værdifuldt for demokratiopdragelsen og som en vigtig modvægt til den stadig større individualisering, der foregår ude i samfundet.

Idrætten har også en vigtig opgave, når det handler om, at børn og unge får rørt sig og ikke bliver overvægtige. Vi ser gerne, at sundhedsmotivet kommer til at spille en mere betydende rolle i den idrætsdebat, som vi skal føre her i Folketinget og andre steder. Jeg ser gerne, at det sker i et samspil mellem forældre, skole, lokalsamfundet, så børn og unge får indsigt i de muligheder, der er for idrætstilbud ude i lokalsamfundet.

Så vil jeg gerne kommentere enkelte af de ordførertaler, der har været:

Specielt vil jeg over for hr. Leif Mikkelsen, som taler meget imod statslig idrætspolitik, gøre opmærksom på, at i de projekter, der har været kørt, har både DGI, DIF og Dansk Firma-idrætsforbund, de tre største idrætsforbund, været stærkt involveret i arbejdet i den projektgruppe, der står bag ved disse projekter, og der har udviklet sig en positivitet bag de gode ideer, som man her har arbejdet med.

Kl. 17.45

Man får altså et indtryk af, når man hører den ordførertale, at det glemmes, at idrætten har vist modvilje med at turde risikere at bruge bevillinger af de tildelte ressourcer, de har fået, til egentlig at udvikle.

Jeg medgiver, at der i idrætsorganisationerne har været afsat puljer til forsøgsarbejde og udviklingsarbejde. Det skal medgives, og den ros skal de også have. Men der har også været stor uvilje til at gå ud og afprøve helt nye veje, som IPIP har taget fat om. Så jeg konstaterer desværre, at der her ikke er en særlig positiv vilje.

Til Louise Frevert fra Dansk Folkeparti må jeg sige, at det er en misforståelse, at der her er tale om en ekstrabevilling. Der er altså tale om en reduktion på 15 mio. kr., som vi mener fortsat burde kunne anvendes til projekter og videreførelse af projekter.

Men jeg oplevede, at der var en positiv tilkendegivelse af, at der var en række områder, dans